UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs In Avthentica, Et Institvtiones

Bartolus

Lugduni, 1567

Ut litigantes iurent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96136

Visual Library

re feneratitio, ſecus ſi gratis mutuaret. Ita refert Cy. i d. auth.
r8 hoc ius porrectū. De q̊ vide ꝙ no. In. in c. j. de depo. ¶ † Vl-
timo circa iſtū. §. q̄ro in caſu q̊ queritur cōſenſus omniū cleri
corum qui ſunt in eccleſia in alienatione rei eccleſiaſtice, vtrum
requiratur cōſenſus omnium collegiatorum vel ſufficiat ꝙ ſin
gulariter, ⁊ expreſſiꝫ cōſētiā. Dic vt no. gl. ex̄ d. re. ecc. nō alie. c. j.

ADDITIONES.

a ¶ In c. cum omnes. Et ibi vide fel. in. xiij col. . circa med.
b ¶ Redundare. Adde Fel. in c. pe. col. ij. ante fi. in ver. dum dicit Abb. de preſcrip.
c ¶ Collegio Tu de hoc vide ommino do. So. in cōſ. xv. incip. viſis predictis inſtrumentis ver. nec eſt verum. cum ver. ſeq. in j. ꝑ cha. xcij. ⁊ ver. eſt ergo aduerendum. cum verſi. ſeq. ⁊ ver. hec aūt conclu. cum verſ. ſeq. quaſi vſqꝫ ad fi. ca. par. cbar. xxiij.

1 ☞ Alienatio rei eccleſiaſtice, quib⁹ oīo ꝓhibeatur remiſſiue.
2 Epiſcopus poteſt vendicare rem eccleſie indebite alienatam.
3 Caſus in quibus eccleſia poteſt res immobiles eccleſie alienare.

Hec vero. Omnes eccleſie excepta maiori Conſtantinopolitani ⁊ venerabilibus locis ei ſubiectis permutare adinuicem poſſūt vtriuſqꝫ eccleſie idemnitate ſeruata ea vero, que ab imperiali domo proceceſſerunt nullo modo alienare poſſunt nec ēt monaſteria prediū autem inutile ꝓpter onus tributorū fiſcaliū alienare permittitur excepta maiore eccleſia ⁊ exceptis economis ⁊ ꝓpinquis quib⁹ acquirere eſt
1 prohibitum: ¶ † No. in ver. a vero caſum, in q̊ alienatio rei eccleſiaſtice omnino prohibetur ēt in caſu in quo alias permittit ſūt ⁊ alij caſus quos dic vt in gl. ſuper verſi. cōcedimus que ſūt quinque ⁊ eſt tex. j. de eccle. ti. §. ſinautē. ⁊ vide ꝙ no. gl. in d. §. authē.
2 hoc ius porrectum. in ij. gl. ⁊ ſ. de nō alie. §. nos igitur ¶ † Quero in d. ⁊ qm̄ cognonim⁹, quomodo epiſcopus vendicat cum rei vend. detur dn̄o. Dic vt in gl. ⁊ vide quod no. in l. in rem. ij. loca
3 ff. de rei vē. ⁊ C. d ſa. ſāc. eccl. l. ſacim⁹ ¶ † Venio ad §. ſi vero i q̊ no. caſū in q̊ eccleſia poteſt res immobiles alienare ſunt ⁊ alij caſus vt ſ. de non alien. §. nos igit ⁊ in d. aut. hoc i⁹ porrectū. Venio ad §. economus. ⁊ circa iſtū. §. vid ꝙ dixi ſ. e. §. economis ⁊c.

1 ☞ Emphyteuta eccleſie, propter canonē nō ſolutū ꝙ nō cadat. ab emphyteuſi ipſo iure, ſed per ſententiam.
2 Eccleſia habēs emphyteuſim eccleſiaſticam ſi ceſſat per biennium, quod cadat, ſicut quilibet priuatus.

Si vero quis. Si conductor vel emphyteuta rē acceptam deteriorem fecerit vel canonē per biennium nō ſoluerit poteſt reijci de re ⁊ damnum ⁊ penſionē ſoluere cogēd⁹ eſt nulla actio. ꝓ melioratione cōpetente eccleſia autem repellere nolente, exigere pōt ꝙ ei debetur. h. d.
1 † No. hunc. §. ⁊ maxime in verſ. ſi. vero noluerit. nā hic vides ꝙ emphyteuta ⁊ colonus eccleſie nō ſoluendo canonē per bienniū ita demū repellitur ſi eccleſia vult Et ſic videt hic tex. ꝙ ēphyteuta propter canonem nō ſolutum nō cadit ab emphyteuſi ipſo iure ſed per ſententiam. Ad idem in auth. qui rem, ibi repelli poteſt ⁊c. C. de ſac. ſan. eccl. De qua. q. dic vt dixi. ſ. de non alie.
2 §. ſcire. nō repeto hic. ¶ † Quero. quid ſi eccleſia habeat ab alia eccleſia an erit idem quod hic dicitur. gl. dt ꝙ ſic ſuꝑ ver. bienniū. Idem no. i auth. qui rē C. de ſac. ſāc. eccl. ⁊ facit ad iſtam gl. quod no. i i fi. j. de eccleſi. titu. §. pro temporalibus. ⁊ C. de ſac. ſanc. eccleſi. auth. quas actio. ¶ Vltimo circa iſtum. §. vide ꝙ no. extra de loc. ⁊ condu. c. veſtra. dic vt in gl.

1 ☞ Eccleſia quando poſſit nomine tributorum grauari.

Sanctiſſimas. Immobiles res eccleſie poſſunt alienari pro redemptione captiuorū niſi earū alienatio eccleſie fuerit expreſſe īterdicta. ¶ Itē Hieroſolyminatorū eccleſia res immobiles alienare legitime. poteſt pretio ſtatuto. h. d. ¶ Itēꝫ ſterilis poſſeſſio in eccleſia alienare prohibetur ⁊ nomine vſus eccleſie permiſſa eſt alienatio Item ſacratiſſima vaſa ꝓ captiuorū redemptionē, ⁊ debiti ſo-
1 lutiōe alienari poſſunt. h. d. ¶ † Op. ad §. ſi vero quidē ⁊ videtur ꝙ eccleſia nō poſſit tributorū noīe grauari, vt l. ij. C. d epiſ. ⁊ cle. So. vt i gl. ⁊ habuiſtis. ſ. e. §. ſi vero qs d ꝑdictis ⁊ no. ꝑ gl. de ſacroſan. ecle. auth. ſicut alienatio. Vltimo vide gl. que incipit ꝙ pactū ꝓ qua vid no. C. d cōd. ob cau. l. ij. ⁊ ex̄ d con. appel. c. verū
☞ Eccleſia an poſſit locupletari cum aliena iactura.

Si vero preter. Contrahentes cum eccleſia ꝯ vel preter formā huius. cōſtitutionis penal hic inſerta puniuntur etiam tabellio qui talium ꝯ
1 ctuū inſtrumēta cōſcripſerit. ¶ † Op. ⁊ videtur qd eccleſia locupletetur cum aliena iactura. cōtra de. l. nam hoc natura. ff. d cōdict. inde. Sol. vt gl. hic. ⁊ ſ. eo. ſi vero quis ⁊. ſ. non alie. §. q̄ vero Leonis. verſic. ſinautem creditor ⁊. C. de ſacroſanc. ecc. aut. qui rē. ¶ Vltimo carca iſtuꝫ. §. poſſem recita re que dixi. ſ. d nō alie. §. q̄ vero Leonis.

Vt iudices non expectent ſacras iuſſiones. Rub.

1 ☞ Plures iudices arbitri, vel delegati, ſi ſint in vna cauſa an ſit neceſſe ꝙ omnes concurrant in iudicando, remiſſiue.
2 Vnus ex pluribus iudicibus, an poterit alteri vices ſuas cōmittere, remiſſiue.
3 Plures iudices ſi formant diuerſas ſententias, quid agenduꝫ, remiſſiue.

QVoniam. Iudices vt exonerent ſe, ⁊ rationē odij euitādi relationeꝫ ad principiem facere non debent, ſed ipſi ꝑſe d bent ſm̄ inſtantiam pronunciare, ⁊ ſi fuerit duo vel plures iudices, ⁊ diſcordant. oēs ſuam dbent
1 ferre ſententiam. h. d. vſque ad fi. ¶ † No. tex. in ver. ſinautē quod. duo vbi ſunt plures iudices oēs dbent ferre ſētētiā vt hic. De quo quid iuris ſit qn̄ ſunt plures iudices ordinarij. vel delegati, vel arbitri, an eſt neceſſe ꝙ oēs ferant ſententiā, vide in l. Pomponi⁹ ſcribi. ff. d re iudi. ⁊ ꝙ ibi plene not. ⁊ l. tunc aūt ⁊ l. duo ex tribus ⁊ quod in eis not. eo. titu. l. itē ſi vnus plures. ff. de arbi. ⁊ l. ſicuti. eo. titu. C. qn̄ prouo. non ē neceſſe. l.
2 cum magiſtratus. ¶ † Iteꝫ an vn⁹ poſſit alteri ſuas vices cōmittere in arbitro, ē gl. in l. ſicut. ff. d e arb. iudi. Vide qd not. Inno.
3 in. c. q̄ propter ⁊ in verſi. vice omniū, extra de ele. ¶ † Vltimo gl. hic diſtinguit, ſi plures ſunt, qui fuerūt diuerſas ſententia. qd iuris ſit. Dic vt in l. duo iudices. hic alleg. ⁊ in l. non diſtinguemus. §. ſi plures. ff. de arbi. ⁊ vide plene de reg. iur. c. ſi. ⁊ ij. q. vj. §. diffinitiua. ver. item ſi plures. Bart. de Saxoferra.

Vt litigantes iurent, &c. Rub.

1 ☞ In cauſa appellationis, an iurari debeat de calūnia.
2 Iuramentum calumnie, ⁊ de quo hic, qn̄ preſtandum ſit coram iudice, ⁊ parte preſente.
3 Actor ⁊ reus denegantes praſtare tale iuramentum, qd cadant a iure ſuo ꝑ ſententiā non ipſo iure, ibi quid iuramento calūnie.
4 Qui non vult poſitionib⁹ reſpōdere, an debeat haberi ꝑ cōfeſſo.
5 Inſtantia cauſe, an tranſeat ad heredes.
6 Iuramentum calūnie, lꝫ preſtetur per dominum, dꝫ etiam preſtari per procuratorem.
7 Procurator iurat de calumnia ꝓ domino, ſi hꝫ ſpeciale mandatum.
8 Heres, in quem inſtanti tranſit, an iuret de calūnia. ēt ſi ſit iuratum per defunctum.

PResentem. Principales perſone, ⁊ ſimiles in quacunque lite, coram quocunque iudice. iuſiurandū ſub forma hic tradita cogātur preſtare. partibus in iudicio conſtitutis ſed ſi perſone conditio vel natura nō patiatur eas ad iudicem venire, iudex iuſiurandum ad eas mittere debet parte vero vtraque vel altera in alia exiſtente prouincia, coram loci iudice iuſiurādum preſtari dꝫ pena iurare recuſanti imminente. h. d. vſqꝫ ad. §. ſi quis autem. Ex iſto princ. ſumitur auth. principales, poſita ſuper. l. C. d iur. cal. que addit certam formam preſtationis iuramenti de calumnia. Nā ibi plura narrāt, vt no. i. l. ij. §. ꝙ obſeruari, C. d iur.
1 cal. † Not. ibi dū dt, appellationes examinēt, q̄ ex iſto. §. arguit gl. ꝙ in cauſa appel. dꝫ iurari de calūnia in qua. q. gl. diſtinguit, dic vt in ea. De hoc, an i cauſa app. ſit iterū iurādū de calūnia, not. in gl. in. l. ij. circa prin. C. de iur. cal. ⁊ in d. l. q bona. §. ſi qs ſtipulatus. ff. de da. infe. ⁊ eſt expreſſū hodie, ꝙ idiſtincte i cauſa appel. preſt ek iuramentū calū. vi in. c. ij. in prin. de iur. cal. li.
2 vj. ¶ † Scd̄o no. ver. ſi aūt, ꝙ illud inſtr̄ dꝫ preſtari corā iudice, coram quo cauſa agitatur niſi perſone cōditio aliud perſuadeat vel eius abſentia, q̄ tūc etiam alibi quam corā iudice preſtatur. Dꝫ tn̄ preſtari parte preſente, niſi conditioni pſone iurantis nō conueniat preſente parte preſtari, vt hic, ⁊ i d. auth. principales. Ad idem. ff. de iureiu. l. ad egregias. ⁊ l. gn̄aliter. §. ij. idē preſentibus. C. de reb. cred ⁊ aut. ſꝫ iudex. de epiſc. ⁊. cle. ⁊ ſ. de teſt. §. ⁊
3 qd ¶ † Tertio no. in verſ. illo. vcꝫ ꝙ actor ⁊ reus tale iuramētuꝫ denegantes preſtare, cadunt a iure ſuo per ſentētiā nō ipſo iure. Idem, in denegāte ꝑſtare iura. calum. gn̄ale, vt actor per ſententiam ab actione cadat, ⁊ reus per ſententiam habeatur ꝑ cōfeſſo, vt no. in l. §. quod ſi actor. C. de iur. ca. cū q̊ cōcor. q not. i c. ſi,
4 extra de iur. cal. ¶ † Sed quero, vtrum ille, qui non vult reſpōdere

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

a re, oſitionibus debeat haberi pro confeſſo.ᵃ vide gl. que eſt in l.
certum in prin. ff. de confeſ. ⁊ ꝙ no. doc. in d. §. quod ſi actor. de
5 hoc eſt hodie caſus in. c. ij. de cõfeſ. li. vj. ¶ †Quero, dicitur hic
in prin. aut illos ad quos i mediũ. ⁊c. q̃ro, qui ſunt iſti. Dicit gl.
ſunt heredes. Sed ſm hanc lec. videtur hic tex. ꝙ iſtantia cauſe
tranſeat ad heredes tã ex parte actoris, quã ex parte rei, vt hic
cum ſua gl. ⁊ eſt caſus ſm vnam lec. qñ ex parte actoris in l. ſi ꝓ-
tor. ff. de iudi, facit ad hoc. l. tam ex ꝯtibus. ff. de re iu, cum ſi.
Iſta, expoſitio non videtur huic tex. congruere, ꝙ intelligatur d
heredibus, qꝛ heredes ſunt principales perſone ſicut defunctꝰ
cum ſit ad eadem perſona cum defuncto, vt ſ. de iureiurã. a mo
ri preſti. §. j. vnde ſuperflue eſſent poſita iſta verba, aut illos ⁊c.
Huius timore dicit gl. illos. ſ. ꝓcuratores, ⁊ de qbꝰ procurato
6 ribus intelligatur, dic vt in gl. ¶ †Et ſic ex hac gl. ⁊ gl. §. ſi nautẽ
hic in gl. alle. habes ꝙ vbi dominꝰ iurat de calũnia nõ dꝫ iura
re procurator ſed hodie ꝯtriũ eſt expreſſũ ꝙ lꝫ dñs iuret de calũ
nia, nihilominus, dꝫ iurare procurator ſuus vt extra de iur. cal.
7 c. ij. lib. vj. †An autẽ dñs poſſit iurare de calumnia per procura
torem lꝫ, de hoc olim fuerit opi. vt no. in d. §. ſi nautem. ⁊ l. non
ſolum in prin. ff. de procu. tñ eſt hodie expreſſum, quod poteſt ſi
8 hꝫ ſpeciale mãdatum vt in c. fi. de iur. calũ. lib. vj. ¶ †Quid au
tem ſit de herede, ad quem tranſit inſtantia an preſtabit iuramen
tũ de calũ. gñale ẽt ſi ſit iuratũ per defectum. glo. in d. authen.
principales. videtur velle ꝙ ſic, ⁊ i l. ſed ⁊ ſi vnꝰ §. filio. ff. d iniu.

ADDITIO.

a Pro confeſſo, vide tu. Pau. de caſt. in le. iij. C. qui teſt. fac. poſ. ⁊
Io. And. in d. c. ij. alle. in tex. ⁊ Imo. in. c. cum clamor. ver. ſed
ſi aliq de reſta. ⁊ Flor. in l. de etate. ff. de interro. ac. ⁊ Fel. i. c. cũ
nõ ab homine. in fi. de iud. Adde omnino, an ⁊ qñ nõ reſpondẽs
poſitionibꝰ habeatur pro confeſſo. p Lanf. de Oria, in c. qm̃ con-
tra falſũ. §. reſponſiones. ad fi. in ver. pro confeſſo. extra d ꝓba.

1 ☞ Non probans videtur calumniari.
2 Recuſans iurare habetur pro conuicto.

Si quis autem. Litigator penitentia ductꝰ, ſi
ꝑſonã declarauit, veniã meret.
Sed ille qui donationem, vel promiſſionẽ ſuſcepit, pena hic iſer
ta punit, litigator aũt ſi ꝓbare nequiuerit, etiã puniet iureiurã-
do ab eo preſtãdo, qui dicebat ſuceपिſſe, ſed periurio poſtea dte
cto piurus de periurio poſtea puniẽdꝰ eſt tutoribꝰ ⁊ curatoribꝰ
iuſiurãdi neceſſitate, ⁊ pene piculo immĩnẽte. h. d. vſqꝫ ad. §. h.
1 quoqꝫ. Ex iſto. §. ſumit aut. ſꝫ nouo iure d epiſco. ⁊ cleri. ¶ †Not
a ex hoc. §. in ver. litigator. ꝙ qui nõ ꝓbat, calumniari. vr̃.ᵃ Nõ
dic vt in gl. ⁊ p gl. ⁊ latiꝰ per docto. i l. j. C. de aduo. diuer. iudi. in
ij. oppo. ꝙ not. docto. in d. aut. ſed nouo. C. de epiſ. ⁊ cler. in fi. q̃
ſtio. ⁊ plene p gl. in l. athletas. §. calumniator. ff. d his qui notãt.
infam. ⁊ vide ꝙ not. in gl. in l. tertia. §. item diuus. ff. de teſtamẽ
tis. ⁊ vide ꝙ nota. in. c. finem litibus extra de dolo, ⁊ contumacia
2 ¶ †Secundo nota quod recuſans iurare habetur pro conui-
cto, vt hic, in verſi. ſi autem a litigatore.

ADDITIO.

a ¶ Videtur. An ⁊ quando qui non probat calumniari videatur
vide Felyn. in. c. ij. in. iij. col. ver. in gl. ij. cum ſeq. de calũ. Sꝫ qd
ſi litigator probet per vnum teſtem an calumniari dicatur, vide
per eum ibidem poſt princ. c. ver. not. quod ille qui.

1 ☞ Reſiſtere de facto ⁊ propria autho, ꝙ liceat cõtra officiales
facientes illicitas extorſiones.

Et hoc quoque. Iudices ꝓuidere dbẽt ne ſpor
tule a litigatoribus illcite exi
gantur pena eis imminente, ſi tale delictum vendicare neglexe
rint. ¶ Itẽ ipſis litigatoribꝰ a qbꝰ ſportule illicite exigũt, lꝫ ꝯ
1 exigentes ꝓpria aut. reſiſtere. h. d. †No. tex. in fi. cum ſua gl. qd
ꝯ officiales facientes illicitas extorſiones, licitum eſt de facto, ⁊
propria autho. reſiſtere. Dicã de hoc in. l. ꝓhibitũ alleg. in gl.

1 ☞ Referendarij non debẽt cogere de partes tranſactione, ⁊
pacto ⁊ quando. nu. 3.
2 Iuſſio principis emanans ſine ſcriptis valet.
4 Iudices quando poſſint cogere partes ad faciendum tranſac-
tiones, ⁊ concordias.

Quia vero. Referendarij iuſſiões Principis adim
plere debent, ⁊ ſuis terminis debẽt eſſe
contenti, non autem circa alia debẽt ſe immiſcere, his, q̃ hac ꝯſti.
dicũtur, in futuris caſib. obtinentibus, ac ẽt in pendentibꝰ nõdũ
1 finitis. h. d. †No. ex iſto. §. duo. ¶ Primo. quod referẽdarij nõ
a debẽt cogere partes d trãſact. ⁊ pacto. ¶ †Scdo no. tex. ibi, aut
ex non ſcripto, ⁊c. quod iuſſio Principis emanans ſine ſcriptis
valet. De quo dixi. ſ. de litig. §. omnem vero. ver. ſi vero iniũ, ⁊
3 ſ. in medio litis nõ fi. ſac. iuſſi. §. j. †Sed contra primũ opp. §. l.
huiuſmodi. in fi. ff. de leg. j. Gl. ſoluit dic vt i ea. Sed Ia. de bel.
dicit aliter. Dicit enim, ꝙ ibi eſt cõtẽtio iter partes d re cõmuni
eoꝝ, hic vero de propria vnius partis tantum, ⁊ ideo hic iudex
non cogit partes, ſed hortatur, vt. j. vt diffe. iud. §. ſi tñ cõtigerit
4 C. de fer. l. fi. circa fi. Ita dt Iac de bel. †De hoc an iudices tene
a antur facere fieri tranſactiones, ⁊ concordias inter partesᵃ vide
ꝙ not. ff. de vſufr. l. equiſſimũ. ⁊ ꝙ not. ſ. d mã. princ. §. dinde. ⁊ ꝙ
not. in l. ſi ex cauſa. §. nũc videndũ. ff. de min. ⁊ l. furti. §. qui iuſſu.
ff. de his qui notã. infami. c. j. in fine extra de treug. ⁊ pace.

ADDITIO.

a ¶ Inter partes. Tu ad hoc vide latiſſime, ⁊ not per Fely. i rub.
de treu. ⁊ pace.

De eccesiaſticis titulis. Rub.

1 ☞ Imperator ſacras regulas pro legitibus obſeruat.
2 Vſure quod ſint prohibite etiam de iure ciuili.
3 Vſure an aliquo caſu hodie ſint permiſſe.

De regulis. Princeps ſacras regulas
in ſactis quatuor cõcilijs
expoſitas confirmat, ⁊ precipit pro. l. obſeruari
⁊ ſedes ordinat. ⁊ diſponit, omnia que priuilegia
1 eccleſijs, ⁊ venerabilibꝰ locis indulta cõfirmat.
h. d. †Not. in verſi. ſancimus ꝙ Imperator ſa
cras regulas precipit p. li. obſeruari. Cõcord. ſũt i gl. ⁊ ſit ẽt mẽ
2 tio de hoc tex. ex de iura. cal. c. j. Et p. h. d. hic gl. †. ꝙ cũ de iure
a canoni. ſint prohibite vſure ſunt etiam ꝓhibite de iure ciuili, vt
hic, ⁊ latius in aut. ad hec. de vſu. ⁊ quod no. C. de ſum. trini. i l.
j. ꝙ habuiſtis. ſ. nullum cre. agri. §. j. ⁊ p Azo. in ſuꝫ. C. de vſur.
De hoc etiam, an de iure ciuili ſint ꝓhibite vſure no. p gl. ex̃ de
3 vſur. c. qꝛ in omnibꝰ. ⁊ vide ꝙ no. xiiij. q. iiij. c. qd dicã. †Sꝫ q̃ro,
an aliq̊ caſu vſure hodie ſit ꝑmiſſe. Dic vt not. per gl. ex̃ d vſur.
c. conqueſtus. ⁊ xiiij. q. j. in ſum. ⁊ vide no. in d. l. j. C. de ſum. trini
⁊ l. ſocium qui in eo. ff. p ſoc. Que autẽ ſit ratio, ꝙ vſure ſunt ꝓ-
hibite, dic vt no. Inno. extra de vſur. in rub.

ADDITIO.

a ¶ Ciuili. Adde Bar. ſ. vt hi qui. §. quoniam ⁊ ibi dixi in apoſtil.

Ad hec. Eccleſie habẽt immunitatẽ a ordidis ⁊ extra-
ordinarijs muneribus, exceptis his que perti
nent ad refectionem, ⁊ reedificationem itinerũ, ⁊ viarũ ⁊ ſimiliũ
⁊ libere ſunt a lucratiuorum deſcriptione. h. d. Circa hunc. §. vi
de. l. plꝫ. ⁊ l. neminem. ⁊ ꝙ in eis not. C. d ſac. ſanc, eccle. ⁊ x. col.
de ſtat. contra lib. c. verſic. itẽ nulla. ex quo ſumitur authen. iteꝫ
nulla cõmunitas. ſuper. l. de his. C. de epiſcop. ⁊ cleric.

1 ☞ Eccleſia que vult ſe tueri ꝯ priuatum cũ preſcriptiõe qua
liter ſe tuebitur.
2 Priuilegia quando in dubio cenſeatur cõceſſa ad poſtulationẽ
partis.
3 Eccleſia contra eccleſiam qua preſcriptione ſe tuetur.
Priuilegiatus contra priuilegiatũ qñ vtatur priuilegio.
4 Actio quanto minoris ⁊ redhibitoria an tollatur preſcriptiõe.
5 Eccleſia aduerſus preſcriptione quanto minoris, an reſtituat ⁊
vſque ad quod tempus.

Pro temporalibus. Omnes preſcriptiões
xxx. an. aduerſus pri-
uatos currentes in eccleſijs ad. xl. an. extendũtur, hoc obtinẽ
te. ⁊ in legatorum ⁊ hereditatum exactione ad pias cauſas relic
1 toꝝ. h. d. Not. bene ver. hoc ipſo ſeruando, ⁊c. qꝛ eſt no. ¶ †Que
rit gl. quid ſi eccleſia velit ſe tueri cum preſcriptione contra pri-
uatũ, qualiter ſe tuebit. Dic vt i gl. hic. Que eſt ſup ver. annoꝝ.
2 in autb. quas ac. C. de ſac. ſanc. eccle. que ſumit ex iſto. §. †Sed
ꝯ hoc oppo. nã priuilegia in dubio videntur concedi ad poſtu-
lationẽ alterius, vt ex̃ de reſcrip. c. ſi motu ꝓprio. li. vj. Sꝫ reſpõ.
ꝙ priuilegia que conceduntur ſtatuẽdo ius generale videntur
concedi ex liberalitate. vt hic, in d. l. gl. ⁊ in d. aut. quas actiones
cum ſua glo. ſed priuilegia ſpecialia in corpore iuris non inſer
ta, in dubio videt cõcedi ad poſtulationem alterius, vt i cõtrario
3 ¶ †Quid ſi eccleſia ꝯ eccleſiã velit ſe tueri. dt gl. ꝙ ſe tueri põt
ꝑ ſcriptioẽ. xl. an. ſm Iac. Idꝫ ꝙ hic no. ẽt. in d. authen. quas ac
tio. Sed quantum ad propoſitũ, dic quod qñ duo ſunt principali
ter priuilegiati, aut quilibet eſt priuilegiatus in genere. ſed non
in ea cauſa. de qua agitur ſed vnus tantum in illa cauſa eſt priui
legiatꝰ ⁊ tũc ille vtet priuilegio cõtra alium priuilegiatũ. Et de
hoc eſt caſꝰ in. l. vlti. ff. ex qb. cau. ma. Nã lꝫ quelibet eccleſia ſit